

حافظ
مرو به خانه از باب بی مروت دهر
که گنج عاقبت در سرای خوبستن است

صفحه از: علیرضا بهرامی

صفحه آخر

■ صاحب امتیاز:
مؤسسه همشهری
■ مدیر مسئول: محسن مهدیان
■ سر دبیر: دانیال معمار
■ دبیر تحریریه:
شهرام فرهنگي
■ معاونان سر دبیر:
علی عمادی، شاهین امین
■ مدیر فنی: حامد یزدانی
■ مدیر هنری: مهدی سامانی
■ دبیر عکس: امیر پناهیور

■ سیاسی و دیپلماتیک:
مدیر: حسین ارژلو
■ شهر نگار:
مدیر: پروانه بهرام یزداد
مدیر: مریم باقرپور
■ اقتصاد:
مدیر: حسین لطفی
مدیر: مریم موسوی پور
■ تماشاکو:
مدیر: امیر محمد یعقوب پور
■ دبیر لیلی: خرسند
■ گزارش:
مدیر: فهیمه طباطبایی

■ سر زمین هن:
مدیر: سیده زهرا عباسی
دبیر: زهرا رفیعی
■ تدرستی:
مدیر: جواد نصرتی
مدیر: مریم سرخوش
■ سرخ:
مدیر: جواد عزیزی
مدیر: محمد جعفری
■ سرگرمی:
مدیر: قرام شیرزادی
■ طنز و گرافیک:
مدیر: محمد علی حلیمی

■ سردبیر آنلاین:
سید مجتبی صادقی
■ معاونان آنلاین:
کاظم یارنجی، حامد قوفانی
■ مدیر محتوای تلویزیون:
اسماعیل سلطنت پور
■ مدیر چند رسانه ای:
زهرا اسادات بهشتی
■ مدیر بخش زنده:
امیر حسین محمد دوست
■ مدیر تولید تلویزیون:
الهه سادات بهشتی
■ مدیر فضای مجازی:
محمد حسین امیری

حکایت پلاس

شهر سیاوش و شعر و شعور

سیدسروش طباطبایی پور | روزنامه نگار | تهران
شهری پر هیاهو است که اگر مراقب نباشی، حواست پرت
قبل و قال های روزمره زندگی و رنگ و لعاب های دلفریب آن
خواهد شد. اما در همین تهران شلوغ، نشانه هایی وجود
دارند که می توانند رهگذاران را حتی برای لحظاتی، به فکر
وادر کنند و آنها را به دنیای شعر و ادبیات بکشاند و مفاهیم
عمیق فلسفی، عرفانی و حتی اجتماعی را به آنها یادآور
شوند. یکی از این نشانه ها مجسمه ای است رویه روی تالار
وحدت؛ مجسمه ای فلزی با نام «عبور سیاوش از آتش»
که آن را محمد سالاریان خلق کرده و در سال ۱۳۸۸ در
خیابان شهریار نصب شده. البته این مجسمه فقط یک سازه
فلزی نیست، بلکه پلی است میان گذشته و اکنون؛ میان
اسطوره و واقعیت. در روزگاری که قهرمانان در قاب های
دیجیتال خلاصه شده اند، حالا سیاوش در این خیابان با
قامت استوارش در میانه آتش، ما را به بازخوانی مفاهیم
فراموش شده ای چون راستی، فداکاری و معصومیت دعوت
می کند. در اسطوره ها، اسب نماد قدرت، حرکت و پیوند
انسان با زمین است. در این مجسمه، دو نیم شدن اسب نیز
می تواند لحظه ای را نشان دهد که سیاوش از آزمون آتش
عبور کرده و با این حرکت نمادین، میان راستی و ناراستی،
فاصله ای انداخته به گونه ای که دنیای نور از ظلمت جدا
می شود. بال نیز در تفکرات عرفانی، همواره نشانه ای از سیر
و سلوک روحانی و پرواز به سوی عالم معناست. سیاوش در
این مجسمه، پس از عبور از آتش، دیگر یک انسان زمینی
نیست؛ او تبدیل به موجودی معنوی شده است و بال هایش
نماد پاک، بی گناهی و صعود روح او به عالم معناست.

حالا در این روزهای پر هیاهو و شلوغ، روایتی شهری از
داستان سیاوش شاهنامه برای شهروندان خالی از لطف
نیست؛ برای کسانی که هنوز فرصت مکث کردن دارند
و می توانند برای لحظاتی در هیاهوی پر رنگ شهرها
پایستند و با دیدن نمادهای باشکوه شهری، برای لحظاتی
به خودشان فکر کنند.

دور دنیا

تحریم ها گریبان پورشه را هم گرفت

در هفته های اخیر، صدها خودروی پورشه در سراسر روسیه،
از مسکو تا کراسنودار، به طور ناگهانی از کار افتاده اند و روشن
نمی شوند. این اتفاق در حالی رخ داده که شرکت آلمانی
پورشه از سال ۲۰۲۲، پس از حمله روسیه به اوکراین،
فعالیت های تجاری خود را در روسیه متوقف کرده بود. با
این حال، خودروهای این برند در میان روس ها محبوب
بودند تا اینکه این اختلال گسترده، همه چیز را تغییر داد.
بررسی ها نشان می دهد که این مشکل به سیستم ردیابی
ماهواره ای خودروها مربوط است. این سیستم که برای
موقعیت یابی خودرو طی راهی شده، در صورت قطع ارتباط
با ماهواره های پورشه، به طور خودکار موتور را قفل می کند.
به نظر می رسد این ارتباط به طور عمدی یا تصادفی قطع
شده و خودروها را به ایستایی بی حرکت تبدیل کرده است.
تمامی مدل های پورشه تولید شده پس از سال ۲۰۱۳ که
به این سیستم مجهز هستند، در معرض این اختلال قرار
گرفته اند. نمایندگی بزرگ تین خودرو در روسیه اعلام
کرده که حجم درخواست های خدمات پس از فروش
به طور چشمگیری افزایش یافته است. برخی مالکان با
بازنشانی سیستم هشدار کارخانه یا جدا کردن کامل
سیستم موقعیت یاب توانسته اند خودروهای خود را دوباره
راه اندازی کنند. این اتفاق بی سابقه، یادآور تأثیرات گسترده
تحریم های بین المللی بر فناوری های متصل به اینترنت و
ماهواره است. در موارد مشابه، در کشور خودمان، ایران نیز
برخی تجهیزات پزشکی یا صنعتی که نیاز به پهروزرسانی
نرم افزاری از سرورهای خارجی داشتند، به دلیل تحریم ها از
کار افتاده اند. همچنین در ونزوئلا، برخی خدمات دیجیتال
نرم افزارهای بانکی به دلیل تحریم های آمریکا غیر فعال
شدند. ماجرای پورشه در روسیه، نمونه ای هشدار دهنده از
وابستگی شدید به فناوری های خارجی است؛ جایی که قطع
یک ارتباط ماهواره ای می تواند هزاران خودروی لوکس را به
آهن پاره های بی مصرف تبدیل کند. این رخداد، بحث هایی
درباره امنیت دیجیتال، مالکیت واقعی بر فناوری
و پیامدهای ژئوپلیتیکی تحریم ها را در سطح جهانی
برانگیخته است.

پرده آخر

روایتی از سینماهای خاطره انگیز تهران که تغییر کاربری داده و از چرخه نمایش خارج شده اند

رونق پردیس های سینمایی مدرن با امکانات رفاهی و کیفیت صدای دالبی
به تدریج چراغ سالن های تک پرده ای و قدیمی را کم سو کرد. آنها که روزی میزبان
صف های طولانی و هیاهوی تماشاگران بودند، یکی یکی از چرخه نمایش خارج
شدند. آتش سینما ایران، تنها یک حادثه نبود؛ بلکه تصویری عریان از فرایندی
بود که سال ها است بی صدا در جریان است: تبدیل شدن قصر های خاطره به
انبار های متروک. این گزارش، روایتی است از سر نوشت ۹ هم نسل سینما ایران که
پرده های شان برای همیشه پایین کشیده شد.

سینما کریستال

در تقاطع استراتژی یک لاله زار و
جمهوری، سینما کریستال روزگاری
یکی از درخشان ترین نگین های
این چهارراه فرهنگی بود. امروز اما
از آن سالن پریاهو جز ساختمانی
فرسوده که به محلی برای فروش
لوازم صوفی و تصویری تبدیل شده،
چیزی باقی نمانده و نامش تنها در
حافظه سینما دوستان زنده است.

سینما ری

در جنوب تهران و در محله امیریه،
سینما ری مرکز فرهنگی و تفریحی
اصلی ساکنان منطقه بود. این سینما
که زمانی با فیلم های شور و هیجان
را به محله می آورد، حالا به یک
انبار بزرگ و متروک تبدیل شده که
سکوت و فراموشی، تنها ساکنان
دائمی آن هستند.

سینما آذنون

در خیابان سعدی، کمی آن سو تر
از لاله زار، سینما آذنون با معماری
خاص خود یکی از سالن های مهم
مرکز شهر بود. این سینما پس از
تعطیلی، سال ها متروک ماند و در
نهایت ساختمان آن به محلی برای
فروش لوازم الکتریکی و صنعتی بدل
و صدای آپارات در آن برای همیشه
خاموش شد.

سینما تاج

در ابتدای خیابان لاله زار نو، سینما
تاج با سر در باشکوهش خود نمایی
می کرد. این سالن سینما که روزگاری
میزبان جمعیت مشتاق بود، پس
از تعطیلی به سر نوشت بسیاری از
همسایگانش دچار شد و حالا به
انباری برای فروشندگان ابزار و برق
تبدیل شده و تنها نامش بر سر در
قدیمی آن باقی است.

سینما متروپل

سینما «متروپل» از پیشگامان اکران
فیلم در قلب لاله زار و بخشی از
حافظه «شانزده بهار» بود. این
سالن پرشکوه در برابر تغییرات زمانه
دوام نیاورد و امروز به فروشگاه
برای لوازم الکتریکی و لوستر تبدیل
شده است؛ با یانی تلخ برای یکی از
نخستین میزبانان رؤیا در پایتخت.

سینما رادیوسیتی

زمانی با معماری مدرن و موقعیت
استثنایی اش در خیابان ولیعصر،
نماد سینمای لوکس تهران بود. این
سالن که میزبان نخستین نمایش های
فیلم های مهمی بود، سال ها است
که تعطیل شده و ساختمان آن با
نمایی بی روح، تنها شبی از شکوه
گذشته اش را به دوش می کشد و در
انتظار سر نوشتی نامعلوم است.

سینما آسیا

در یکی از مهم ترین تقاطع های
پایتخت، یعنی چهارراه ولیعصر و
جمهوری، سینما آسیا دهه ها با رونق
اصلی عشق فیلم ها بود. این سینمای
بزرگ پس از تعطیلی، به یک مجتمع
تجاری کوچک تبدیل شد و حالا
ویرترین فروشگاه ها جایگزین پرده
عریض و صندلی های خاطره انگیز آن
شده است.

سینما شهرقشنگ

سینما «شهرقشنگ» در خیابان ولیعصر
قرار داشت؛ سالتی که با معماری و فضای
دلنشین خود، حقیقتا پر ازنده نامش
بود و با فیلم های خانوادگی و کم دی اش
شناخته می شد. این سینما پس از
خاموشی، تغییر کاربری داد و اکنون
بخشی از یک پاساژ تجاری است. دیگر
خبری از پوستر فیلم ها نیست و نامش
تنها در خاطره ها باقی مانده است.

سینما لاله

در قلب لاله زار، سینما لاله که
قبلا «رکس» نام داشت، یکی
از قدیمی ترین و پر خاطره ترین
سالن های این خیابان بود. این
سینما پس از سال ها فرسودگی و
بی توجهی، سرانجام به طور کامل
متروک شد و امروز جز یک بنای
در حال تخریب چیزی از آن باقی
نمانده است.

سینما اورانوس

در خیابان وحدت اسلامی (شاپور
سابق)، سینما اورانوس یکی از مراکز
مهم تفریحی برای مردم آن منطقه از
تهران قدیم بود. این سینما هم نتوانست
از موج تغییرات جان سالم به در ببرد
و پس از تعطیلی، ساختمانش کاربری
دیگری یافت و خاطر آتش زیر غبار
فراموشی مدفون شد.

نگاه

امضای ایرانی یک مراسم

یک فرش ایرانی معمولاً قصه اش را در یک خانه اصیل،
یک موزه یا حجره ای در دل بازار روایت می کند اما گاهی
سر نوشت، آن را به مقصدی غیر منتظره می رساند؛
راهرویی مراسم عقد خواننده مشهور پاپ در کالیفرنیا.
این اتفاق، داستان فرش ایرانی را از یک شیء هنری به
یک پیام رسان فرهنگی تبدیل کرد و بار دیگر نشان
داد که زیبایی، برای دیده شدن نیازی به اجازه مرزهای
جغرافیایی ندارد.

تصاویر جدید منتشر شده از مراسم ازدواج سلنا گومز و
بنی بلانکو، فضایی رویایی و ساده را به نمایش می گذارد؛
پارچه های حریر سفید، گل آرایایی پاییزی یا رنگ های گرم
و در مرکز این قاب، یک تریبون چوبی ساده. اما آنچه این
صحنه را از یک مراسم ازدواج معمول در کالیفرنیا متمایز
می کند، مسیری است که به این تریبون ختم می شود:
راهرویی که نه با فرش قرمز مرسوم، بلکه با قالیچه ها و
گلیم های اصیل ایرانی مغروش شده است. هر قالیچه، با
نقش و نگار منحصر به فرد خود، گویی جزیره ای از تاریخ
و هنر در میان سادگی مدرن فضا است.

این انتخاب، یک تصادف نیست. بنی بلانکو، تهیه کننده
و خواننده، پیش از این نیز علاقه آشکار خود به فرش های
ایرانی را نشان داده بود. اما استفاده از این گنجینه هنری
در چنین روز مهمی، وزن دیگری دارد. این دیگر تنها
یک وسیله دکوری نیست؛ بلکه دعوتی از «اصالت» و
«گرم» به بطن یک پیوند است. گرچه به این فرش ها،
روایتی از صبر، هنر و فرهنگی غنی را با خود حمل
می کند که حالا در پس زمینه یکی از پر مخاطب ترین
رویدادهای شبکه های اجتماعی قرار گرفته است.
این موج جدید توجه به هنر ایرانی، تنها به این زوج
خاصه نمی شود. چندی پیش هم یکی از بزرگ ترین
مدل های صنعت مد، با چیدمان خانهاش به سبک ایرانی
و استفاده از المان های شرقی، نگاه ها را به سمت خود
چرخاند. حالا فرش ایرانی در مراسم ازدواج گومز و
بلانکو، این روند را تایید می کند؛ اینکه جهان غرب،
خسته از مینیمالیسم سرد و تولیدات انبوه و بی روح،
در جستجوی «داستان» و «هویت» به فرهنگ های
ریشه دار پناه آورده است.

در دورانی که نام ایران اغلب با عناوین سیاسی در
رسانه های جهان گره می خورد، این فرش ها سفیران
خاموش اما قدرتمندی هستند. آنها بدون نیاز به
ترجمه، از ذوق، تاریخ و تمدنی سخن می گویند که در
تار و پودشان تنیده شده است. فرش ایرانی در خانه یک
سوپرمدل یا در راهرویی عقد یک زوج خواننده، تنها یک
کالا نیست؛ بلکه نمادی از زیبایی شناسی عمیقی است
که حالا در حال فتح بی صدای سلیقه جهانی است و به
کاربران اینترنیتی یادآوری می کند که هنر، قدرتمندترین
زبان مشترک بشریت است.

عکس خانه

سلطنت پاییز در بهشت کویر

در دل کویر کرمان، بهشتی زمینی نفس می کشد
که در پاییز به اوج شکوه خود می رسد. باغ
شازده ماهان، با معماری پلکانی و هوشمندانه
خود، جریان آب را به سمفونی دل انگیزی از
آبشارها تبدیل کرده و درختان سر به فلک
کشیده اش، ردایی از طلا و ارغوان بر تن می کنند.
این تضاد شگفت انگیز میان طراوت باغ و خشکی
بیابان اطراف، معجزه باغ ایرانی است؛ جایی
که هر قدم، خش خش برگ های پاییزی زیر پا،
قصه ای از زیبایی و زندگی را روایت می کند. این
قاب هنر مندانه که روح پاییز را در این میراث
جهانی یونسکو به تصویر کشیده، توسط سامان
رفسنجانی ثبت شده است.